

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 9. května 2022 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Miketové a soudců JUDr. Milana Ihnáta a JUDr. Karla Kudrny o odvolání **obžalovaného: Ing. Tomáš B.**, narozený xxx, a **poškozených: Marcel Ch.**, narozený xxx, **Robert Š.**, narozený xxx, proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 26. 11. 2021, č. j. 2 T 17/2021-1156,

takto:

I.

Z podnětu odvolání poškozených Marcela Ch. a Roberta Š. se podle § 258 odstavec 1 písmeno f), odstavec 2 trestního řádu v napadeném rozsudku **zrušuje výrok o náhradě škody** a za podmínek § 259 odstavec 3 trestního řádu se **nově** rozhoduje

takto:

Podle § 228 odstavec 1 trestní řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradě majetkové škody **poškozeným:**

-**Marcelu Ch.**, narozenému xxx, trvale bytem xxx, částku 265 000 Kč,

- **Robertu Š.**, narozenému xxx, trvale bytem xxx, částku 290 000 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se **poškození** Marcel Ch. a Robert Š. **odkazují** se zbytkem svých nároků na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II.

V ostatních výrocích **zůstává** napadený rozsudek **nezměněn**.

III.

Odvolání obžalovaného Ing. Tomáše B. se podle § 256 trestního řádu **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Trojanová.

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Ostravě rozsudkem ze dne 26. 11. 2021 č. j. 2 T 17/2021-1156 uznal obžalovaného vinným v bodě 1., že dne 11. 11. 2017 ve Spolkové republice Německo v Berlíně na Gehlberger Strasse 13, v provozně Motorradeile Spandau Jörga W., vydávajíc se za neexistující osobu Marka P., narozeného xxx, koupil rám havarovaného motocyklu tovární značky BMW R NINE T R1ST, původní registrační značky xxx, VIN: WB10A0603GZ675543 a osvědčení o registraci vozidla vydané Spolkovou republikou Německo za částku 1 000 €, přičemž identifikační údaje z tohoto havarovaného motocyklu následně použil k legalizaci motocyklu téže tovární značky a typu, a to BMW R NINE T R1ST, původní registrační značky xxx, VIN: WB10A0609FZ426050, který byl v době od 18. 10. 2017 do 19. 10. 2017 odcizen neznámým pachatelem původnímu majiteli Ulrichu T., narozenému xxx, ve xxx, kdy po provedení zásahu do VIN odcizeného motocyklu, který v době od 18. 10. 2017 do 1. 12. 2017 koupil na bližší nezjištěném místě v Spolkové republice Německo, v úmyslu zastrít jeho skutečný původ a získat neoprávněný majetkový prospěch z jeho následného prodeje, takto upravený motocykl s osvědčením o registraci vozidla, prodal dne 20. 4. 2018 v Ostravě poškozenému Marcelu Ch., narozenému xxx, za částku 265 000 Kč, u čehož se vydával za Mgr. Jana S., kdy poškozený motocykl dne 14. 5. 2018 přihlásil na svoji osobu na Magistrátu města Přerova, kde mu byla přidělena nová registrační značka xxx, přičemž hodnota motocyklu ke dni prodeje poškozenému činila 295 600 Kč, a v bodě 2. v bližší nezjištěné době 9. 8. 2016 do 23. 3. 2018 ve Spolkové republice Německo koupil osvědčení o registraci vozidla Spolkové republiky Německo část I. číslo ZBI 165098760 a část II. číslo EN118015 náležející k motocyklu tovární značky BMW S 1000 RR, původní registrační značky xxx, VIN: WB10D1001GZ336544, který měl ve Španělsku nehodu na závodní dráze během sportovní události pořádané společností BMW Company a následně byl odhlášen ke dni 9. 8. 2016 z registru vozidel, přičemž identifikační údaje z tohoto havarovaného motocyklu použil k legalizaci motocyklu téže tovární značky a typu, a to BMW S 1000 RR, původní registrační značky xxx, VIN: WB10D1009GZ337389, který byl v době od 1. 9. 2017 do 4. 9. 2017 odcizen původnímu majiteli Ludwigu I., narozenému xxx, ve xxx neznámým pachatelem, kdy po provedení zásahu do VIN odcizeného motocyklu, který v době od 1. 9. 2017 do 1. 12. 2017 koupil na bližší nezjištěném místě v Spolkové republice Německo, v úmyslu zastrít jeho skutečný původ a získat neoprávněný majetkový prospěch z jeho následného prodeje, takto upravený motocykl s osvědčením o registraci vozidla, prodal dne 17. 7. 2019 v Ostravě – Zábřehu, na parkovišti před obchodním domem IKEA, poškozenému Robertu Š., narozenému xxx, za částku 290 000 Kč, kdy poškozený motocykl přihlásil dne 24. 7. 2019 na svoji osobu na Magistrátu města Ústí nad Labem, kde mu byla přidělena nová registrační značka xxx, přičemž hodnota motocyklu ke dni prodeje poškozenému 292 500 Kč. Jednání obžalovaného bylo právně kvalifikováno v bodě 1) jako přečin podílnictví dle § 214 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku ve znění platném a účinném do 31. 1. 2019, a v bodě 2) jako zločin legalizace výnosu z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 alinea 1, odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku v platném znění, a odsouzen byl podle § 216 odstavec 3 trestního zákoníku, § 43 odstavec 1 trestního zákoníku, § 52 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců. Podle § 81 odstavec 1, § 82 odstavec 1 trestního zákoníku mu byl výkon tohoto trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Podle § 71 odstavec 1 trestního zákoníku mu byl uložen trest propadnutí náhradní hodnoty a to peněžních prostředků zajištěných na bankovním účtu číslo xxx vedeném u Air Bank a. s. ve výši 10 000 Kč, peněžních prostředků zajištěných na bankovním účtu číslo xxx vedeném u Fio banka, a. s. ve výši 113 917,16 Kč, nemovitosti - jednotky č. xxx, garáže, zapsané na listu vlastnictví č. xxx u Katastrálního úřadu pro Moravskoslezský kraj, Katastrálního pracoviště Ostrava, pro obec Ostrava, katastrální území Zábřeh nad Odrou, včetně podílu ve výši 1619/38594 na společných částech domu a pozemku. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu byli poškození Marcel Ch. a Robert Š., odkázáni se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Proti citovanému rozsudku podal ihned po jeho vyhlášení v hlavním líčení odvolání obžalovaný,

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Trojanová.

kteře písemně zdůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Odvolání obžalovaný podal proti výroku o vině a trestu. Uvedl, že dle jeho názoru nebyly naplněny znaky uvedených trestných činů, neboť je nutné, aby pachatel převáděl na jiného věc, která byla získána trestným činem v cizině jinou osobou, případně, kterým pachatel na jiného převedl věc, která je výnosem z trestné činnosti spáchané v cizině jinou osobou. V obou těchto případech se vyžaduje zavinění pachatele alespoň ve formě nepřímého úmyslu a toto zavinění, se musí vztahovat k vědomosti o tom, že věci, které získává a následně převádí, byly získány trestnou činností spáchanou v cizině. Úmysl pachatele k tomu, že věci pochází z trestné činnosti, musí být dána v okamžiku jejich nabytí i v okamžiku jejich převodu. Pokud pachatel získá později tuto vědomost, např. až na základě důkazů získaných v trestním řízení, či na základě jiných důkazů a okolností, které se uskuteční až po převodu těchto věcí, tak takto získána vědomost je z hlediska použití trestní odpovědnosti právně bezvýznamná. Ke způsobu nabytí motocyklu pod bodem 1. rozsudku obžalovaný uvedl, že jej nabyl ve Spolkové republice Německo. Žádnou smlouvu v provozovně Mottordateile Spandau Jörga W. neuzavíral a pokud k takovému závěru dochází soud prvního stupně, tento je nesprávný, protože v kupní smlouvě z 11. 11. 2017 je jako kupující uveden Marek P. a pod jménem a ulicí je kolonka nazvaná Ausstellen – tedy vydat, vystavit a je zde uvedeno datum 6. 4. 19, tedy datum vystavení dokladu, podle kterého jej měl prodávající ztotožnit, o více než rok později, než se mělo uskutečnit uzavření uvedené kupní smlouvy. Je také pozoruhodné, že na tento rozpor soud nepoukázal, když faktura byla vystavena až 4. 12. 2017, tedy téměř měsíc po uzavření kupní smlouvy a na faktuře je uvedeno, že částka byla zaplácena v hotovosti. Je tedy otázkou, zda se vůbec nějaký obchod s jeho osobou uskutečnil, zda se vůbec vydával za jakéhosi Marka P., který měl být ročník xxx, když je ročník xxx a pokud orgány vycházejí pouze z registrační značky automobilu, tato mohla být prodávajícím odněkud opsána. To, že doklady nebyly vystaveny v jeden den, a dokonce kupní smlouva obsahuje datum vystavení dokladu, které ještě nemohlo nastat v roce 2017, prokazuje, že oba tyto doklady byly vystaveny dodatečně. Rovněž není prokázáno, jak měl získat další díly k motocyklu pod bodem 1., u kterého měl následně provést zásah do VIN. Má za to, že orgány činné v trestním řízení neprokázaly, že v okamžiku nabytí by věděl, či měl vědět a z jakých okolností to měl poznat, že kupuje ukradený motocykl. Stejně tak to mu je u motocyklu pod bodem 2. V tomto případě nebylo také prokázáno, že by koupil osvědčení o registraci a motocykl odděleně. Skutečnost, že jde o odcizené motocykly, nevěděl ani v době, kdy je prodával poškozeným. Poukázal na to, že ani Policie ČR v případě prodeje motocyklu Navrátilovi proti němu, poté co se s ním narovnal, nevedla trestní řízení, čímž byl nepřímo ubezpečen v tom, že vše je v pořádku. Okresní soud zcela jednostranně hodnotí provedené důkazy v jeho neprospěch. Zatímco u poškozených, ať už Š. či Ch., mu určité nesrovnalosti v jejich výpovědích vůbec nevadily. Hodnocení kupní smlouvy mezi ním a K. a úvahy soudu, jak měl případně ohledně jeho dluhů postupovat, jsou spekulace, které nemají oporu v reálném životě. Z dokladů o pořízení brusky není vůbec možno učinit závěr, že bych to byl on, kdo dělal zásahy do VIN nebo, že bych tím pověřil třetí osobu. Bruska byla koupena jeho přítelkyní na její jméno a slouží k broušení nehtů. Důkazní situace je natolik slabá, že by měl být od obžaloby zproštěn, když ke stejnému závěru došel i policejní orgán v Praze. Nesouhlasí s odůvodněním rozsudku pod bodem 43., jde o ryzí spekulaci soudu, že koupil TP a motocykly samostatně, tudíž na koupených motocyklech musel VINI změnit, či nechat změnit. Pokud soud prokazuje článkem z internetu a zprávou FORX PRINT s.r.o. (č. listu 1133, že opatřit si štítek s požadovaným VIN není žádný problém a běžně se to dělá), tak tato zpráva je zcela nedostatečná. Dle jeho názoru toto nelze a štítek s VIN může vydat pouze výrobce motocyklu, v tomto směru nebyl soudem výrobcí dotaz položen, žádné dokazování nebylo provedeno. Ohledně identifikací motocyklů, VIN, toho že motor je náhradní díl apod. odkázal na všechna svá dřívější vyjádření, avšak nelze nereagovat na názor soudu uvedený pod bodem 30. napadeného rozsudku, v němž soud uvádí s odkazem na § 505 občanského zákoníku, co je a není součástí věci. V tomto směru soud nesprávně pochopil smysl této právní úpravy, když součástí věci je vše, co k ní podle její povahy náleží a co nemůže být od věci odděleno, aniž se tím věc znehodnotí. Zejména v případě motorových vozidel jsou součástí věci části, které lze oddělit a vyměnit je za jiné, protože výměnou takových věcí nedojde ke

znehodnocení věci, např. výměna kola a výměna motoru jsou pojmově shodnými činnostmi, byť samozřejmě výměna motoru je činností daleko kvalifikovanější. Naprosto spekulativní je to, kde soud uvádí, že porucha motoru a potřeba jeho výměny v řádu několika let od jeho výměny se nejeví pravděpodobná, když např. může dojít k zadření motoru, k načerpání jiného druhu paliva apod. a lze tedy zlikvidovat i motor, který je starý několik měsíců. I z tohoto vyplývá, že soud spekuluje pouze v jeho neprospěch. Motor je samostatný díl, a pokud soud uvádí, že u motoru by bylo dosaženo škody nikoliv nepatrné, tak to nic nemění na jeho tvrzení, že kupoval celé motocykly a jejich nelegální původ mu znám nebyl a ani mu znám být nemohl. Můj poukaz na to, že motor je náhradní díl, směřoval výlučně k tomu, že podle čísla motoru nelze provést identifikaci kradeného, či nekradeného motocyklu. Ze všech těchto důvodů měl být od obžaloby zproštěn. Nicméně musí zmínit nepřezkoumatelnost rozsudku ve vztahu k udělení trestu propadnutí náhradní hodnoty, podle § 71 trestního zákoníku. Z odůvodnění rozsudku, se totiž vůbec nepodává, proč byl tento trest propadnutí hodnoty uložen, pouze v bodě 59. na straně 29 soud konstatuje, že v souladu s § 39 odst. 8 tr. zákoníku, soud zvažoval uložení některého z trestů, které obžalovaného postihnou na majetku, neboť získal trestnými činy majetkový prospěch a uložil obžalovanému trest propadnutí náhradní hodnoty § 71 odst. 1 tr. zákoníku, aniž by se soud vůbec zabýval tím, zda obžalovaný majetkový prospěch vůbec získal (v některých částech rozsudku uvádí, že měl motocykly M2 a M3 nakoupit za cca 300 000 Kč a tato tvrzení soud nikterak nevyvrací), motocykl M2 měl, dle názoru soudu, prodat za 292 500 Kč, takže v případě motocyklu M2 nemůže být o majetkovém prospěchu ani řeč a v případě motocyklu M1 mohla být situace obdobná. Z toho důvodu také poukázal na zaplacené částky 5400 € a 5 335 €, za které byly motocykly původně prodány svým majitelům. V odůvodnění rozsudku není uvedeno, jaký majetkový prospěch získal, zda vůbec nějaký a proč náhradní hodnota propadá v uvedených částkách, když hodnota garáže vůbec zjištěna nebyla. V tomto směru je rozsudek absolutně nepřezkoumatelný. Do výroku o náhradě škody si odvolání nepodal, protože s tímto výrokem souhlasí. Závěrem navrhl, aby odvolací soud doplnil dokazování a to minimálně opětovným dotazem u firmy FORX PRINT s.r.o., zda jejich štítky s VIN obsahují bezpečnostní prvek ve formě hologramu a dotazem u výrobce motocyklu BMW, zda a kdy a kdo u nich vyžadoval originální štítky VIN k motocyklům, které jsou předmětem obžaloby a rozsudku.

3. Proti rozsudku si podal odvolání poškozený Bc. Marcel Ch. prostřednictvím svého zmocněnce proti výroku, kterým byl odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Okresní soud vycházel z předpokladu, že se poškozený může stát vlastníkem předmětného motocyklu podle ustanovení nabytí věci od neoprávněného. Pominul však úpravu občanského zákoníku ust. § 1109-1113 (zákona č. 89/2012 Sb., dále jen ObčZ), který sice zavádí možnost konstitutivního nabytí vlastnického práva od osoby nevlastníka, podmínky však proto nebyly splněny. Základní skutkovou podstatu nabytí vlastnického práva od neoprávněného stanoví ust. § 1111 ObčZ, která však je vyvrácena tím, že původnímu vlastníku byl předmětný motocykl odcizen. Vzhledem k tomu, že on i obžalovaný jsou českého státního občanství a obchod se uskutečnil v České republice, je dáno rozhodné právo české a to podle čl. 4 odst. 1 písm. a) Nařízení Řím I. dle kterého se smlouva o koupi zboží řídí právem země, v níž má prodávající obvyklé bydliště. Poškozený má proto za to, že mu vzniklo právo na náhradu škody protiprávním jednáním obžalovaného, který s ním uzavřel kupní smlouvu k motocyklu, i když věděl, že je kradený a vlastnické právo na něj nemůže přejít. Poslední výhradu má vůči nepřiznání úroků z úvěru, který zaplatil a byl použit na koupi motocyklu, kdy okresní soud přehlíží pravidla pro náhradu škody při porušení smluvní povinnosti dle § 2913 ObčZ, dle kterého se hradí zásadně předvídatelná škoda. Jedná se o odpovědnost objektivní, proto je irrelevantní, zda obžalovaný má či nemá na vzniku předvídatelné škody podíl. Pokud lze předvídat úvěr při pořízování nemovitosti, lze jej také předvídat při pořízování dražší movité věci.
4. Proti rozsudku si podal odvolání poškozený Robert Š. prostřednictvím svého zmocněnce proti výroku, kterým byl odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních. Uvedl, že v řízení bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Trojanová.

prokázáno, že od obžalovaného zakoupil motocykl uvedený pod bodem 2 rozsudku, požadoval vrácení bezdůvodného obohacení v částce 320 000 Kč představující kupní cenu ve výši 290 000 Kč a 25 000 Kč za kola, která na motocykl zakoupil. Bylo také prokázáno, že uvedený motocykl byl odcizen původnímu majiteli v Německu. Obžalovaný do dnešního dne kupní cenu poškozenému nevrátil. Poškozený musel motocykl vydat orgánům činným v trestním řízení a obžalovaný se tímto na jeho úkor obohatil. Pokud jde o úvahu soudu, že mu může být motocykl vydán, čímž by nedošlo ke vzniku škody, jde zde o případ dle § 1110 ObčZ, kdy získal motocykl v dobré víře od obžalovaného, který sice nebyl oficiálně podnikatelem, avšak svou činností znaky podnikatele naplňoval a proto je povinen vydat motocykl vlastníku, kterému byl odcizen, stejně tak by musel on sám vydat motocykl i kdyby obžalovaný nevystupoval jako podnikatel vzhledem k ust. § 1111 ObčZ. Poškozenému nemůže být vydán motocykl a nemá ani kupní cenu, z toho důvodu požadoval, aby byl obžalovaný zavázán uhradit mu na náhradě škody částku 315 000 Kč.

5. Odvolání byla podána včas (§ 248 odst. 1 tr. ř.) oprávněnými osobami (§ 246 odst. 1 písm. b) tr. ř.) a měla zákonem předepsané náležitosti (§ 249 tr. ř.). Nebylo shledáno zákonných důvodů pro jejich zamítnutí podle § 253 odst. 1 tr. ř., případně odmítnutí podle § 253 odst. 3 tr. ř.
6. Krajský soud v Ostravě jako soud odvolací (§ 252 tr. ř.) přezkoumal podle § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla podána odvolání a správnost řízení, které jim předcházelo, a to jak z hlediska vytykávaných vad, tak z hlediska vad, které sice odvoláním vytykány nebyly, avšak měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Povinností odvolacího soudu bylo přezkoumat všechny odvoláním napadené výroky rozsudku vztahující se k odvolatelům.
7. Napadený rozsudek vzešel z řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a není zatíženo žádnými vadami, které by mohly mít vliv na řádné objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva na obhajobu. Okresní soud provedl v souladu s § 2 odst. 5 tr. ř. dostupné a potřebné důkazy rozhodné pro zjištění skutečného stavu věci. Provedené důkazy okresní soud zhodnotil způsobem, kterému nelze nic vytknout ani z hlediska ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Okresní soud vyhodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, a logicky a přesvědčivě se zabýval všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Okresnímu soudu není možno vytykat, že by některý významný důkaz nebo závažnou okolnost pominul, nebo že by takto provedené důkazy hodnotil v rozporu s jejich obsahem, nebo že by se při hodnocení důkazů dopustil nějakých nelogičností či nesprávností, i když v některých částech pro závěry soudu nebyly potřebné důkazy, šlo však o nepodstatné závěry, které neměly vliv na hodnocení důkazů, na základě kterých okresní soud dospěl k závěru o vině obžalovaného uvedenými skutky. Krajský soud se ztotožnil se závěry okresního soudu, který vysvětlil, jakými úvahami se při hodnocení provedených důkazů v průběhu trestního řízení řídil, jaká z nich vyvodil skutková zjištění. Podle ust. § 263 odst. 7 věty druhé tr. ř. je odvolací soud vázán hodnocením důkazů okresním soudem, neprovedl-li sám ve veřejném zasedání důkazy (k tomu srovnej např. R 53/92-I. nebo I. ÚS 608/06, II. ÚS 1305/08). Rozsudek není stížen podstatnými vadami a jeho výroky splňují kritéria požadovaná zákonem v § 120 odst. 3 tr. ř. a jeho odůvodnění odpovídá požadavkům § 125 tr. ř.
8. Krajský soud konstatuje, že odvolání obžalovaného je zaměřeno proti způsobu hodnocení důkazů okresním soudem, tímto i do skutkových zjištění a právní kvalifikace protiprávního jednání obžalovaného. Okresní soud v odůvodnění rozsudku vysvětlil, z jakých důkazů vychází a jakým způsobem je hodnotí, a jaké závěry z nich vyvodil. Krajský soud se s hodnocením podstatných důkazů okresního soudu ztotožnil a neshledal v hodnocení důkazů okresním soudem žádné podstatné vady, na základě kterých by bylo možné krajským soudem důkazy hodnotit jinak, tedy ve prospěch obžalovaného. Krajský soud neshledal v žádném případě extrémní rozpor mezi provedenými důkazy a na jejich základě učiněnými skutkovými zjištěními. S požadavky spravedlivého procesu není rozporné, že krajský soud odkáže na odůvodnění napadeného rozsudku a neopakuje obsah a hodnocení jednotlivých důkazů (např. IV ÚS 415/11). Lze také v tomto směru odkázat na usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 12. 2008, sp. zn. II. ÚS 2947/08, ze

kterého mj. vyplývá, že i Evropský soud pro lidská práva zastává stanovisko, že soudům adresovaný závazek, plynoucí z čl. 6 odst. 1 Úmluvy, promítnutý do podmínek kladených na odůvodnění rozhodnutí, „nemůže být chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument“ a že odvolací soud „se při zamítnutí odvolání v principu může omezit na převzetí odůvodnění nižšího stupně“ (např. věc *García proti Španělsku*). Krajský soud dále uvádí, že toliko odlišný pohled obžalovaného na hodnocení důkazů okresním soudem nemůže být relevantní pro jejich odlišné hodnocení krajským soudem, navíc za situace, kdy obžalovaný pro podporu svých tvrzení nenabídl žádné nové skutečnosti, ani nové důkazy, které by mohly spolu s již provedenými důkazy vést k závěru, že okresní soud při svém rozhodování pochybil. Je proto namístě závěr, že okresní soud vyvodil z provedených důkazů správná skutková zjištění. Na tyto závěry okresního soudu obsažené v napadeném rozsudku je možno v plném rozsahu odkázat.

9. Jen pro úplnost krajský soud konstatuje, že odvolací námitky obžalovaného jsou opakováním jeho obhajoby, se kterými se již podrobně vypořádal v odůvodnění svého rozhodnutí okresní soud. Krajský soud se v podstatě ztotožnil se závěry okresního soudu a s hodnocením důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení, z těchto lze plně vycházet, přičemž vina obžalovaného skutky, popsány ve výroku napadeného rozsudku, byla prokázána. Obžalovaný uvedl, že motocykly poškozeným Marcelu Ch. a Robertu Š. prodal, přičemž také uvedl, že motocykly on sám kupoval jako celek a žádným způsobem je neupravoval, což bylo ale vyvráceno provedenými důkazy. Především však, a to je podstatné, obžalovaný žádným způsobem nebyl schopen doložit, od koho on sám motocykly zakoupil a jakým způsobem je nabyt, pouze uvedl, že se jednalo o výhodnou koupi, čemuž vzhledem k tomu, že se jednalo o odcizené motocykly, je možné uvěřit. Skutečnost, že si neponechal nebo ani nenechal vystavit kupní smlouvy k motocyklům tak má jediné možné vysvětlení, tedy že věděl o jejich původu nebo s ním byl alespoň srozuměn. To ostatně vyplývá i z ostatních okolností, zjištěných v tomto trestním řízení. V rámci vyšetřování osoby obžalovaného bylo zjištěno, že kromě zmíněných 2 motocyklů obžalovaný v minulosti prodal, či stále prodává další motocykly nemalých hodnot. Orgány činné v trestním řízení spojily osobu obžalovaného s 16 inzeráty na prodej motocyklů, z toho 11 z nich byly z března a dubna 2018. Šetřením na inzertních portálech www.motorkari.cz a www.bazos.cz bylo prokázáno užívání falešných jmen obžalovaných. Obžalovaný nabízel motocykly prostřednictvím těchto internetových portálů, kde vystupoval pod smyšlenou identitou Jan S., Jakub N., ale také Jakub S., Jan N. a další, kdy spojitost těchto identit byla prokázána stejným ověřovacím telefonním číslem u portálu www.bazos.cz. Navíc v rámci provedené domovní prohlídky byly v bytě obviněného nalezeny mimo jiné také dvě SIM karty společnosti Tesco Mobile, u kterých byla následně prostřednictvím Útvaru zvláštních činností Policie ČR ustanovena telefonní čísla xxx a xxx. Telefonní číslo xxx je uvedeno u e-mailu xxx s ověřovacím telefonním číslem xxx. Telefonní číslo xxx je uvedeno u e-mailu xxx s ověřovacím telefonním číslem xxx. Tentýž ověřovací telefon je pak uveden u e-mailu xxx, který obžalovaný uvedl jako kontaktní v rámci inzerce motocyklu, na kterou následně reagoval poškozený Robert Š. Je proto nepochybné, že používání těchto falešných identit se snažil obžalovaný ztížit možnost svého odhalení v rámci případného šetření krádeží motocyklů. Správně proto okresní soud dovodil minimálně srozumění obžalovaného s tím, že motocykly byly kradené, a to i z časových souvislostí prodeje motocyklů a úkonů trestního řízení viz bod 45. odůvodnění napadeného rozsudku. M1 obžalovaný prodal Marcelu Ch. pod falešným jménem Mgr. Jan S., M2 prodal dvakrát, poprvé Zdeňku N. pod falešným jménem Ing. Jakub N., podruhé již pod svým jménem Robertu Š. a to pokaždé v jiném barevném provedení, s jiným stavem ujetých kilometrů na tachometru a za jinou cenu, z čehož vyplývá, že to musel být obžalovaný, kdo tyto změny provedl, nebo nechal provést. Uvedený M tedy prodal s více jak ročním odstupem podruhé Š., kterému nejprve tvrdil, že M prodává jeho kamarád, ale v kupní smlouvě bylo jeho jméno. Ke stočení tachometru došlo z jediného důvodu, kdy první kupec Zdeňk N. s ohledem na nízký počet ujetých km byl vyzván k zaplacení DPH, proto také došlo k vrácení motocyklu obžalovanému a to po intervenci policie, neboť obžalovaný byl pro N. nedostupný a musel být policií vypátrán. Pokud totiž je vozidlo od první registrace starší 6 měsíců a má najeto více než 6 000 km, není nutné předkládat doklad o

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Trojanová.

zaplacení DPH, ani jiný doklad o nabytí. Při zápisu nových již registrovaných vozidel v zahraničí, které mají najeto méně než 6 000 km a jsou mladší 6 měsíců, musí žadatel předložit registrační doklady ze země původu, protokol ze stanice STK, doklad o povinném ručení a doklad o zaplacení DPH. Proto obžalovaný již druhému kupci Robertu Š. prodával takto upravený motocykl, který měl počet najetých km přes 6000. Bylo také prokázáno, že oba motocykly byly odcizeny jejich vlastníky v Německu, a jedná se o motocykly, které byly následně přestavěny a prodány obžalovaným poškozeným, neboť bylo zjištěno, že součástí těchto ukradených motocyklů byly motor a převodovka u M1, a motor u M2, shodných čísel odcizených motocyklů. Bylo také prokázáno, že M vydané poškozenými byly vybavené falešnými VIN na rámu a typovém štítku a byly zakoupeny s originálními TP stejných VIN, tedy VIN motocyklů, které měly dopravní nehody, kdy M1 byl likvidován tzv. „totální škodou“ a u M2 byla prokázána rozpočtem Dekra nerentabilní oprava, a následně proto byly i odhlášeny z provozu v SRN a rozprodány na náhradní díly. Rám a TP Vinu VIN: WB10A0603GZ675543 byl prodán „P.“ a rám M2 „asi Čechovi“. U P. bylo zjištěno, že si prodejce poznačil SPZ vozidla, kterým přijel kupující a toto vozidlo v té době vlastnil a měl registrováno na sebe obžalovaný. Právě toto spojení obžalovaného usvědčuje, neboť pokud následně prodává M1 s VIN a osvědčením k tomuto havarovanému M, nelze dospět k jinému závěru, než že úpravu kradeného M provedl on sám popř. prostřednictvím jiné osoby. Pak lze také dospět k závěru, že stejným způsobem bylo z jeho strany postupováno u M2, byť Čech, který havarovaný M kupoval, nebyl ztotožněn, avšak k prodeji byl opět použit rám s VIN a osvědčením k havarovanému motocyklu při prodeji M2 obžalovaným. Jde o stejný „modus operandi“, proto i ve druhém případě lze dovodit, že obžalovaný postupoval stejně a byl si vědom, že jde o motocykl kradený. Z těchto důvodů byl zamítnut návrh obžalovaného na doplnění dokazování o opětovný dotaz u firmy FORX PRINT s.r.o., zda jejich štítky s VIN obsahují bezpečnostní prvek ve formě hologramu a dotazem u výrobce motocyklu BMW, zda a kdy a kdo u nich vyžadoval originální štítky VIN k motocyklům, které jsou předmětem obžaloby a rozsudku, pro jejich nadbytečnost.

10. Okresní soud správně právně kvalifikoval protiprávní jednání obžalovaného s ohledem na novelizaci trestně právních předpisů pod bodem 1. podle příslušného ustanovení trestního zákoníku ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 287/2018 Sb., neboť novější znění trestního zákoníku by nebylo pro obžalovaného příznivější, a to jako přečin podílnictví dle § 214 odstavec 1 písmeno a), odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, ve znění platném a účinném do 31. 1. 2019. Jednání obžalovaného popsané pod bodem 2. výrokové části tohoto rozsudku okresní soud právně kvalifikoval jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odstavec 1 alinea 1, odstavec 3 písmeno b) trestního zákoníku. Vytýkaného jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákonem a takto učinil. V podrobnostech je možno odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku pod body 49.-52.
11. Krajský soud přezkoumal výrok o trestu z napadeného rozsudku okresního soudu a shledal jej zákonným a správným. Okresní soud se ve svém odůvodnění vypořádal s hledisky pro ukládání trestu stanovenými v ust. § 38 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku, § 39 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku a § 55 odst. 2 tr. zákoníku, když hodnotil veškeré okolnosti svědčící jak ve prospěch, tak i v neprospěch obžalovaného. Uložený trest je adekvátní jak s ohledem na konkrétní povahu a závažnost trestných činů, pro které je obžalovaný odsuzován, tak s poukazem na jeho osobu, možnost jeho nápravy a v neposlední řadě by tresty měl splnit svůj účel jak z hlediska individuální, tak generální prevence kriminality. Obžalovaný se této trestné činnosti dopouštěl opakovaně, činil tak zcela sofistikovaně, o čemž svědčí propracovanost jeho postupu. Trest odnětí svobody byl obžalovanému uložen jako úhrnný za dva trestné činy podle nejpřísnější právní kvalifikace dle § 216 odst. 3 tr. zákoník a § 43 odst. 1 tr. zákoníku v trestní sazbě od 1 roku do 6 let v trvání 1 roku a 6 měsíců, tedy při dolní hranici trestní sazby, kdy bylo přihlédnuto k tomu, že obžalovaný nebyl doposud soudně trestán ani projednáván pro přestupek, což je polehčující okolnost dle § 41 písm. p) tr. zákoníku. Jiných polehčujících okolností však na straně obžalovaného shledáno krajským soudem nebylo. Naopak

byly shledány přítěžující okolnosti dle § 42 písm. a, b, e, n) tr. zákoníku viz bod 55. odůvodnění napadeného rozsudku. Z tohoto pohledu uložený trest není nepřiměřeně přísný. Výkon uloženého trestu odnětí svobody okresní soud podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 roků a 6 měsíců, když tuto lze uložit od 1 roku do 5 let, tedy při polovině tohoto rozpětí, což krajský soud považuje za dobu adekvátní s ohledem na způsob provedení trestné činnosti. Je zjevné (viz zadokumentované inzeráty), že obžalovaný po delší dobu si opatroval finanční prostředky, proto bylo na místě i uložení trestu propadnutí věci a jiné majetkové hodnoty k postižení jeho ziskuchtivosti. Trest nemusí odpovídat výši zisku z trestné činnosti. Soud může uložit výměru trestu takovou, která převyšuje zisk z trestné činnosti. Pokud obžalovaný argumentoval, že nebylo prokázáno, jaký prospěch přesně získal, je pravdou, že nedoložil, za jakou cenu kradené motocykly zakoupil, přičemž z jeho výpovědi, co se týče ceny nelze vycházet, avšak zjevně je musel zakoupit za nižší cenu, než za kolik motocykly prodal, aby dosáhl zisku při dalším prodeji těchto motocyklů po jejich úpravě za účelem jejich legalizace. Není pak podstatné, že nebyla zjištěna konkrétní částka, jakou uvedenou trestnou činností získal. Navíc tento druh trestu lze uložit i v případě, že se pachatel jen snažil trestným činem získat majetkový prospěch. Ze skutečnosti, že obžalovaný prodal takto získaný motocykl opakovaně, je zřejmé, že se mu uvedená transakce vyplatila, proto i uložení trestu propadnutí náhradní hodnoty dle § 71 odst. 1 tr. zákoníku bylo zcela namístě. Vycházíme-li z hodnoty odcizených motocyklů, pak propadnutí peněžních prostředků v celkové výši 123 917,16 Kč a garáže, jejíž hodnota se v dnešní době pohybuje cca kolem 400 000 Kč (dle nabídek na internetu – což je v dnešní době dostatečné k orientačnímu odhadu ceny nemovitosti) je sice trestem přísným avšak nikoliv nepřiměřeně přísným. Trest propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty má postihnout majetek pachatele a účelem tohoto trestu je odejmout pachateli věc nebo jinou majetkovou hodnotu, která by mohla sloužit k dalšímu páčání trestných činů, ztížit tomuto pachateli podmínky k další trestné činnosti a případně mu i odejmout prospěch ze spáchaného trestného činu. Uložený trest, tak jak byl okresním soudem uložen, tato kritéria splňuje, včetně uvedené garáže, která mohla sloužit k ukrývání odcizených motocyklů případně být místem, kde mohlo docházet k jejich úpravám za účelem jejich legalizace. Propadnutí této nemovitosti z hlediska přiměřenosti k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a k dalším okolnostem ovlivňujícím druh a výměru trestu se jeví krajskému soudu jako akceptovatelné.

12. Krajský soud přezkoumal výrok o náhradě škody, tento shledal nesprávným. Okresní soud sice své rozhodnutí podrobně odůvodnil v bodě 60. napadeného rozsudku, proč rozhodl podle § 229 odst. 1 tr. řádu a poškozené Marcela Ch. a Roberta Š. odkázal s jejich nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, ale s argumentací zde uvedenou se krajský soud neztotožnil. Provedenými důkazy byla prokázána vina obžalovaného výše uvedenými skutky, kdy vůči poškozeným se obžalovaný dopustil úmyslné trestné činnosti, kdy si byl vědom, že poškozeným prodává odcizené motocykly v Německu a tedy, že ani on není jejich skutečným vlastníkem. Proto také nemohl fakticky vlastnické právo k uvedeným motocyklům na poškozené převést. Jak už bylo namítáno poškozeným Bc. Marcelem Ch., nebyly splněny ani podmínky pro nabytí od neoprávněného držitele dle § 1109 – 1113 ObčZ. Proto krajský soud shledal odvolání obou poškozených z části za důvodná. Poškozený Marcel Ch. se připojil v adhezním řízení s částkou 330 000 Kč (kupní cena 265 000 Kč a úroky z úvěru, který si na koupi motocyklu vzal), poškozený Robert Š. s částkou 320 000 Kč (kupní cena 290 000 a nová kola 25 000), ten navíc odstoupil od kupní smlouvy (čl. 480).
13. Podle § 2894 odst. 1 ObčZ povinnost nahradit jinému újmu zahrnuje vždy povinnost k náhradě újmy na jmění (škody).
14. Podle § 2910 ObčZ škůdce, který poškozenému vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Trojanová.

15. Obžalovaný se vůči poškozeným dopustil úmyslné trestné činnosti, kterou jim způsobil majetkovou škodu, kdy je fakticky podvedl, když se vydával za vlastníka motocyklů při jejich prodeji, čímž z nich vylákal kupní cenu. Poškození by jinak uvedené motocykly od obžalovaného nekoupili. Škodou je tak dle názoru krajského soudu kupní cena motocyklů. Na druhou stranu však krajský soud obžalovaného nezavázal náhradou škody spočívající v úrocích z úvěru, neboť bylo na poškozeném, jakým způsobem si peníze na koupi motocyklu opatří a pokud poškozený poukazoval na ust. § 2913 ObčZ, nebylo prokázáno, zda obžalovaný o tom, že si na koupi motocyklu poškozený bere úvěr a je otázkou, zda mohl obžalovaný předvídat, že si poškozený na koupi byt' dražší, movité věci, úvěr vezme. Proto krajský soud obžalovaného nezavázal k úhradě úroků s tím, že by bylo třeba dalšího dokazování, které přesahuje potřeby trestního řízení. Poškozenému Robertu Š. krajský soud nevyhověl ze stejného důvodu ohledně jeho požadavku, aby mu obžalovaný uhradil nová kola, která na motocykl pořídil, neboť to obžalovaný také nemohl předvídat, navíc poškozený může požadovat vydání těchto kol, které pořídil. Z těchto důvodů krajský soud v Ostravě z podnětu odvolání poškozených Marcela Ch. a Roberta Š. podle § 258 odst. 1 písm. f), odst. 2 tr. řádu v napadeném rozsudku zrušil výrok o náhradě škody a za podmínky § 259 odst. 3 tr. řádu nově rozhodl tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradu majetkové škody poškozeným Marcelu Ch. částku 265 000 Kč a Robertu Š. částku 290 000 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byli poškození Marcel Ch. a Robert Š. odkázáni se zbytkem svých nároků na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních. V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nezměněn.
16. Odvolání obžalovaného Ing. Tomáše B. bylo podle § 256 trestního řádu zamítnuto jako nedůvodné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obžalovaného
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí senátu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byt' bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-m) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 9. května 2022

JUDr. Jaroslava Miketová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Trojanová.